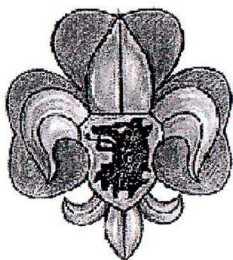

**60. let skautského střediska
na Bílé Hoře**

Probírám se fotkami, kronikami a vzpomínkami a tak bych chtěla na paměť těch, kteří s námi po celá léta pracovali a tvořili tu dobrou bělohorskou skautskou partu, připomenout některé momenty této dlouhé cesty našeho střediska, dnes 10. střediska Bílá Hora.

Co je skauting a co přivedlo mnoho dětí do jeho řad?

Hnutí s výchovným systémem, sdružující děti a mládež pod vedením zkušených vedoucích, který spojuje výchovné prvky mravní se specifickými formami a metodami s pobytem v přírodě, tábořením, vycházkami a hrou, který vede svěřenou mládež k vyšším mravním hodnotám a jeho výchovným cílům na podkladě dobrovolnosti, skautského, slibu a zákona a vytváří tak mravní kodex, odpovídající chápání dětí a mládeže. Děti vstupovaly a vstupují do skautských řad především proto, že je láká romantika a náplň skautského života, tábornické znalosti, kroj, vzájemný vztah sesterství a bratrství.

Založení střediska na Bílé Hoře

Historii střediska začíná psát v květnu 1945 zakladatel br. František Jandus, skaut od r. 1915, který skautskému hnutí věnoval celý život.

V letech 1951 - 1960 dopltil na svou věrnost skautským ideálům desetiletým vězněním v různých kriminálech po celé republice; aby hned, jak to bylo možné, ve své práci pokračoval (místonáčelník a předseda výkon. výboru OS 1968 - 1970). Zemřel v r. 1987 u své dcery mimo Prahu.

bratr František Jandus

Z jeho vzpomínek:

Začal jsem se skautingem na Bílé Hoře v roce 1945 po pozvání na schůzi místního NTV. Přítomni byli zástupci Sokola, DTJ, FDTJ, fotbalisté a jiní. Ptali se mne, kolik má Junák na Bílé Hoře členů a mé odpovědi, že zde žádná skautská organizace není a že na Bílé Hoře

bydlí asi 15 skautů, se vysmáli. To mne dopálilo a tak jsem se do toho dal. Sebral jsem fotky z různých skautských akcí, Jamboree v Egyptě, Maroku, Turecku, skautů v indiánských krojích a umístil je ve výkladních skříních a po dohodě s řediteli i ve školách v Malém Břevnově, Ruzyni i Řepích. Zájem byl značný a tak asi po 14 dnech jsem si pronajal sokolovnu a začal jsem přijímat přihlášky. Za krátkou dobu jsme měli asi 300 dětí a nastal problém - klubovna. S dětmi jsme se scházeli v bytech skautských rodičů, což byla pro ně pohroma. Vyvinul jsem proto velké úsilí, zajistil pozemek mezi sokolským hřištěm a Borovičkami, materiál na stavbu jsme získali z bývalého sanatoria ve Veleslavíně, dva vojenské baráky po Němcích. Stavební povolení, která se v té době nevydávala, zajistil br. plukovník Převorovský, který byl mým technickým zástupcem ve středisku a který také zajišťoval projekci. Stavbu prováděl p. stav. Žalský, člen KPJ, fa. Vařejka, člen KPJ a br. Hofman z 29. OS klubu. A další problém: Podařilo se provést několik sbírek našimi dětmi, prodávaly se papírové cihly a tak jsme měli značnou částku ve vázané měně. Z těch se podařilo vybrat cca 70 000 Kč v nové měně, další sbírka v nové měně vynesla 50 000 Kč, pak jsme podpisy několika ručitelů (já, pí. Víravská, prof. Exner, Jindra Hofman) získali tak zvaný debetní úvěr. Podařilo se nám dát dohromady téměř 1 mil. Kč. Práce, velká starost s penězi, ale postavili jsme to a 28. října byly první schůzky v klubovnách skautského domova.

Únor 1948 jeho dopady na nás

Vytvořen AV v ústředí Junáka, zrušen III. sněm Junáka; řada ústředních, okresních a oblastních činovníků byla zbavena funkcí. Na Bílé Hoře začaly velké výpady proti Junáku ze strany SČM, zejména skupiny v Malém Břevnově a, bohužel, musím konstatovat také za spolupráce některých našich bývalých členů, kteří byli rok předtím vyloučeni z našeho střediska. Po stálých stížnostech těchto lidí na jejich okresních výborech a zase bohužel i u bývalého vůdce 10. oddílu Jiřího Haškovce, kdy nechtěli uznat naše kolektivní členství ve skupině ČSM v Řepích. V roce 1949 jsme založili vlastní skupinu na Bílé Hoře za předsednictví br. Forala, Karly Víravské a Pavla Pecháčka. Ani to však nechtěli uznat, ale my jsme se nevzdávali dobudovali skautský domov a 20. prosince uspořádali Velký společenský večer. Naše radost však netrvala dlouho. 22. prosince byla naše klubovna zapečetěna a naše činnost zastavena.

V 50. letech byl inscenován skautský proces, kdy tehdejší stranické vedení, aby dokázalo zlobnost skautské výchovy, zatkl a uvěznilo mnoho skautských vedoucích, hlavně čelných představitelů Junáka. Bratři Jandus, Čermák a další byli odsouzeni na 2 až 15 let vězení v těch nejtěžších kriminálech. Někteří, například Karla, byli pod dohledem a neustále předvolávání a vyšetřování.

Tak smutně skončil skauting na Bílé Hoře v 50. letech.

sestra Karla Viravská Lebedová

Historie 10. střediska Bílá Hora

10. středisko Bílá Hora vzniklo spojením dvou skautských středisek - Jandusova střediska a pražské Desítky. K jejich sloučení došlo na Bílé Hoře při obnově Junáka v dubnu 1968 dohodou mezi Karlou Lebedovou (Víravskou) a Josefem Součkem. Do té doby si obě střediska psala svoji historii samostatně.

Rok 1968

V dubnu 1968 přišli všichni, kteří měli zájem na pokračování skautingu. Byli to Lebedovi, Kenclovi, Dolejšovi, Markovi, Krupičkovi, Součkovi, Knížkovi, Platilovi, Borek Novák, Dobrovi a mnoho dalších a dalších.

Vůdcem tohoto střediska se stává Dábel (Pepík Souček) a zástupcem Karla.

Činnost s dětmi se rozvíjela dobře, ale vyvstal problém – klubovna. Bývalý skautský domov je zabrán a totálně zdevastován. Díky pochopení pana Rady, předsedy MNV v Řepích dostává středisko nedokončenou část za jevištěm Kulturního domu v Řepích. Zde je možno vybudovat klubovny. A zase začíná spousta práce a práce, ale nadšení nás neopouštělo až do září 1970, kdy z nařízení strany a vlády dochází opět ke sloučení všech organizací v jednu a nám je zastavena činnost.

Až listopad 1989 opět rozzářil skautská srdce, a tak počátkem prosince zaznívá z Městské knihovny v Praze povel k další práci. Skauti a skautky osířeli o své milované náčelníky br. Plajnera a

Stavba klubovny - 1994

naší druhé klubovny, je však moc těsná a za léta nečinnosti doznala značné újmy, tak začaly úvahy o výstavbě nové klubovny. To se zdařilo díky Karle, která dokázala získat dotace, pozemek a dotáhnout všechny problémy související s náročnou stavbou. Klubovna stojí a my ji spokojeně užíváme už 10 let. V září 1995 jsme ji slavnostně otvírali. Dostali jsme ji jako dar k 50. výročí našeho střediska.

Vůdkyní střediska se stala v roce 1995 Jitka Křížková.

V roce 1999 zemřela Karla, která byla takovým stěžejním bodem střediska od jeho vzniku až do své smrti.

Řada našich vedoucích v průběhu let složila kvalifikační zkoušky a absolvovala Lesní školy.

Jsmo moc rádi, že naše bělohorské středisko patřilo a opět patří mezi ty nej v Praze.

ses. Koseovou.

I bělohoráci se scházejí v hojném počtu a rozhodují o další práci.

A tak v březnu 1990 zahajujeme práci s dětmi v oddílech, smečkách a rojích.

Ale nastává opět problém klubovna. Sice jsme získali zpět 2 místnosti

sestra Karla Lebedová

Organizace střediska 1945 - 2005

V r. 1945 bylo ve středisku v 6 oddílech a klubu OS asi 500 členů

1. chlapecký oddíl, vůdci br. Jaroslav Schnirch, Jaroslav Beránek, br. Vanda, z něho
12. chlapecký oddíl, vůdci br. Jiří Schuster, Ivo Bičík
2. smečka vlčat, vůdci br. Novotný, Převorovský, Ivoněnko, Tonda Pobřísl, později z něho
4. smečka vlčat, vůdkyně ses. Jandusová
6. smečka vlčat, vůdkyně ses. Marie Krahulcová - Čermáková, Majka Tůmová - Foralová
3. dívčí oddíl, vůdkyně ses. Kučerová, Dvořáková, Míla Suchardová - Fenclová
4. chlapecký oddíl, vůdci br. Brejcha, Kolčava, později z něho
24. chlapecký oddíl, vůdce br. Hildebrant
13. dívčí oddíl, vůdkyně Eva Víravská
5. roj světlušek, vůdkyně ses. Valerie Ivoněnková, Karla a Eva Víravských, Ilona Kinterová - Chlumová
6. chlapecký oddíl, vůdce prof. František Exner, později z něho
16. chlapecký oddíl, vůdci prof. František Exner, br. Pavel Pecháček, Karel Lebeda
27. klub OS, vůdce br. Standa Sobotka
29. klub OS, vůdce br. Lamata

V roce 1968 bylo ve čtyřech oddílech a dvou klubech OS asi 250 členů

10. chlapecký oddíl, vůdci br. Borek Novák, bří. Mirek a Vladimír Knížkové, Josef Souček
10. dívčí oddíl, vůdkyně ses. Alena Vávrová, Marcela Kiršnerová - Nováková
10. smečka vlčat, vůdci br. Miša Filsak, Jan Zeman, Karel Lebeda
10. roj světlušek, vůdkyně Karla Lebedová, Iva Hájková
10. klub OS, vůdce br. Láďa Platil
29. klub OS, vůdce br. Luděk Dolejš

V roce 1989 bylo ve čtyřech oddílech a dvou klubech OS 230 členů

10. chlapecký oddíl, vůdci br. Láďa Čech, Jirka Novák, Láďa Částka, Honza Bartůšek
10. dívčí oddíl, vůdkyně ses. Markéta Hainá, Zuzana Jírová, Jarka Nováková, později došlo k jeho rozdělení na

38. dívčí oddíl, vůdkyně ses. Zuzana Jírová, Jája Kloubková
 29. dívčí oddíl, vůdkyně ses. Jitka a Mirka Křížkovy
 10. roj světlušek, vůdkyně ses. Madla Kůsová, Petra Kubíková
 29. roj světlušek, vůdkyně ses. Helena Donátová, Majka Biskupová -
 Jeřábková
 10. smečka vlčat, vůdci Jarďa a Miluška Pokorných, br. Petr Vlĕ, po
 nich br. Jindra Křížek
 10. klub OS, vůdci ses. Líba Ježková, br. Jarďa Pokorný
 29. klub OS, vůdci br. Luděk Dolejš, Láďa Marek, Mirek Knížek,
 Pepík Souček

Tábory v letech 1945 – 2005

1945	tábor nebyl	
1946	Krakovec u Rakovníka	1. chlapecký odd.
	Vedralka u Žehužic	4. a 6. chlapecký odd.
	Bukovina v Krkonoších	3. dívčí odd.
	Ždírec	5. roj světlušek
1947	Bečov nad Teplou	skauti
	Pleil	skautky, vlčata
	Panenská	5. roj světlušek
1948	Horní Morava	skauti
	Zdislava	skautky, vlčata
	Dolní Kralovice	5. roj světlušek, 13. dívčí odd.
1949	Mariánské Lázně	skauti, skautky, vlčata
	Zdislava	5. roj světlušek, 13. dívčí odd.
1968	Zahrádka	celé středisko
1969	Vrchotovy Janovice	celé středisko
1970	Vrchotovy Janovice	skauti, skautky
	Borek	světlušky, vlčata
1990	Zbyslav	celé středisko
1991	Vrchotovy Janovice	skauti, skautky
	Vrchotovy Janovice	světlušky, vlčata
1992	Vrchotovy Janovice	skauti, skautky
	Vrchotovy Janovice	světlušky, vlčata
1993	Babice	skauti
	Měsíční údolí	skautky, světlušky, vlčata
1994	Nové Mitrovice	skauti
	Měsíční údolí	skautky, světlušky, vlčata

Světlušky na táboře – 1994

1995	Babice	skauti
	Měsíční údolí	skautky, světlušky, vlčata
1996	Babice	skauti
	Měsíční údolí	skautky, světlušky, vlčata
1997	Chvojen	skauti
	Měsíční údolí	skautky, světlušky, vlčata
1998	Chvojen	skauti
	Kačerov	skautky, světlušky, vlčata
1999	Martinice	skauti
	Holany	skautky, světlušky, vlčata
2000	Líšno	skauti, vlčata
	Chlum	skautky, světlušky
2001	Líšno	skauti
	Chlum	skautky, světlušky, vlčata
2002	Líšno	skauti, vlčata
	Chlum	skautky, světlušky
2003	Blažim	skauti, vlčata
	Chlum	skautky, světlušky
2004	Blažim	skauti, vlčata
	Chlum	skautky, světlušky
2005	Pieniny, SR	skauti, vlčata
	Chlum	skautky, světlušky

Tábor skautů a vlčat - 2005

Děkujeme všem, co s námi pracují, co nám pomáhají a co s námi sympatizují.

Poselství novým členům.....

„Noste čísla 10. a 29. hrdě, stejně jako domovenku Bílá Hora.“

Ze vzpomínek a poznámek Karly Lebedové zpracovala středisková rada.